

Minustako kirjoittaja tarinan kertoja? Sana kirjailija maistuu kielen päällä hienolta yötä päivää kirjoittavalta sellaiselta jolla on jo valmiiksi kustantajan sopimus taskussa. Kirjailijalla on meriittiä ennestään sanat sekä lauseen rakenteet varmasti hallussa. Minun tarinoilla joita olen kirjoitellut ei siis ole pilkut ja sivulauseet oikeilla paikoilla. Minun tarinoilla ei ole "päättä eikä häntää" sillä niissä ei ole oikeita jaksoituksiakaan tai ylipäättään oikeaa tekniikkaa. Minulla on joku sisällä mielessäni joku joka palaa halusta kirjoittaa. Mielikuvitusta sen sijaan ei minulta puutu. Siispä kirjoittaja tuntuu minusta oikealta nimitykseltä . Sitähän toki saa tehdä kirjoittaa vaikka ei kirjailijaksi olisikaan ? Voi toki kirjoittaa vaikka ei sanaseppo olisikaan. "Sanaseppo"...? Mistä sekin nyt tähän hyppäsi? Kenelle sitten kirjoitan? Itsellenikö pelkästään? Puuttuu vielä se tarina jonka haluan kertoa. Tässä ensimmäisessä vaiheessa valitsen varovasti vielä pari sanaa, joista ei ihan tarinaa saa, mutta aprikointia kylläkin. "Sanan säilä"! Kuulostaa minusta nasevalta jotenkin kuivahkolta. Luulen, että se tarkoittaa suoraan puhuttua oikeilla sanoilla tai sitten päin pläsiä lauotulta tosiasialta. Kolmantena "sana hallussa"! Ihminen joka kirjoittaa ja tietää mistä ja miten puhuu. Hänellä on suuri varasto adjektiiveja, joilla maalata asioita tavoittaakseen samoin ajattelevaa lukijakuntaa. Olen ehkä väärässä, mutta entäs se "sanaseppo" !? Siitä ei ole takeita? Todennäköisesti "sanaseppo" suoltaa sanoja ja on jatkuvasti äänessä. Mene ja tiedä. Haluan jokatapauksessa kuumeisesti kirjoittaa. Olkoon siis tämä aprikointi sellainen, jolla saan kirjoituspaloni alkuun. Siis sanasta tekoihin tai sanasta kirjoituksiin.